

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Stk/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3023200046
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hatalová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:3023200046.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M. a členov senátu JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M. (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Mariána Fečíka v právnej veci žalobcu: PESCA International, spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom Trenčianska 2334/45, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, IČO: 31 698 174, právne zastúpený: TaylorWessing e/n/w/c advokáti s.r.o., so sídlom Panenská 6, 811 03 Bratislava, IČO: 35 905 832, proti žalovanému (sťažovateľovi): Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU- TN-OOP2-2022/036684-002 zo dňa 12. decembra 2022, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Správneho súdu v Banskej Bystrici sp. zn. TN-11S/19/2023 zo dňa 25. júla 2024, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. U žalobcu ako prevádzkovateľa stanice technickej kontroly bol v dňoch 16.03.2022 - 11.04.2022 vykonaný hlavný štátny odborný dozor (ďalej aj „ŠOD“) zameraný na kontrolu plnenia povinností podľa zákona č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o prevádzke vozidiel“). ŠOD bol zameraný na plnenie povinností technika technickej kontroly (ďalej aj „technik“) podľa § 95 ods. 1 písm. a) zákona o prevádzke vozidiel (podľa ktorého je technik povinný technickú kontrolu vykonávať v súlade s týmto zákonom, vykonávacím predpisom podľa § 136 ods. 3 písm. g/ a metodikami schválenými a vydanými typovým schvaľovacím orgánom). Takisto bol ŠOD zameraný na plnenie povinností žalobcu ako oprávnenej osoby technickej kontroly (ďalej aj „oprávnená osoba“) o. i. podľa § 86 ods. 1 písm. g) cit. zákona (podľa ktorého je táto osoba povinná zabezpečiť, aby technická kontrola bola vykonávaná v súlade s týmto zákonom, s vykonávacím právnym predpisom podľa § 136 ods. 3 písm. g/ a podľa metodík schválených a vydaných typovým schvaľovacím orgánom).

2. Na základe ŠOD boli zistené nasledovné porušenia povinností technikov technickej kontroly podľa § 95 ods. 1 písm. a) zákona o prevádzke vozidiel:

- pri technickej kontrole vozidla Citroën C5 dňa 12.08.2021 technik L. G. nesprávne vykonal kontrolu brzdneho účinku parkovacej brzdy, nakoľko nedodrжал minimálne predpísané zbrzdenie, čím sa technik dopustil konania v rozpore s metodickým pokynom Ministerstva dopravy a výstavby SR č. 48/2018 (ďalej aj „metodický pokyn č. 48/2018“);
- pri technickej kontrole vozidla PEUGEOT 307 dňa 20.01.2022 technik L. G. nevykonal kontrolu upevnenia kolies na náboji kolesa, čím sa dopustil konania v rozpore s metodickým pokynom Ministerstva dopravy a výstavby SR č. 52/2018 (ďalej aj „metodický pokyn č. 52/2018“);

- pri technickej kontrole vozidla ŠKODA FABIA dňa 25.02.2022 technik U. X. nevykonal kontrolu upevnenia kolies na náboji kolesa, čím sa dopustil konania v rozpore s metodickým pokynom č. 52/2018.

3. Okresný úrad Trenčín, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií (ďalej aj „prvostupňový orgán“), na základe kontrolných zistení uvedených v protokole zo ŠOD, rozhodnutím č. OU-TN-OCDPK-2022/024325-005 zo dňa 02.09.2022 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) podľa § 148 ods. 12 písm. b) zákona o prevádzke vozidiel uložil žalobcovi pokutu vo výške 2.000 eur, a to za porušenie povinnosti podľa § 86 ods. 1 písm. g) zákona o prevádzke vozidiel. Tohto správneho deliktu sa mal dopustiť žalobca tým, že ako oprávnená osoba technickej kontroly nezabezpečil, aby technická kontrola bola vykonávaná v súlade so zákonom o prevádzke vozidiel, s vykonávacím právnym predpisom podľa § 136 ods. 3 písm. g) cit. zákona a podľa metodík schválených a vydaných typovým schvaľovacím orgánom. Konkrétne žalobca nezabezpečil, aby technici technickej kontroly pri výkone technických kontrol na vozidle Citroën C5, PEUGEOT 307 a ŠKODA FABIA (tak ako je uvedené v protokole zo ŠOD, viď predchádzajúci bod) postupovali v súlade s metodickými pokynmi č. 48/2018 a č. 52/2018.

4. Prvostupňový orgán v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia poukázal na porušenie povinnosti technika technickej kontroly podľa § 95 ods. 1 písm. a) zákona o prevádzke vozidiel, a to u dvoch technikov, čím žalobca ako oprávnená osoba technickej kontroly porušil ustanovenie § 86 ods. 1 písm. g) cit. zákona. Zdôraznil, že zodpovednosť oprávnenej osoby technickej kontroly je postavená na objektívnom základe, a teda na jej strane sa neposudzuje existencia zavinenia vo forme úmyslu či nebanlivosti. Vzhľadom na to, že porušenie povinnosti technika technickej kontroly bolo zistené u viac ako jedného technika, porušenie povinnosti žalobcu nebolo podľa názoru prvostupňového orgánu spôsobené individuálnym porušením povinností technika, ktoré by zakladalo okolnosť vylučujúcu zodpovednosť podľa § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel.

5. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-TN-OOP2-2022/036684-002 zo dňa 12.12.2022 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) tak, že potvrdil prvostupňové rozhodnutie a odvolanie zamietol podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Správny poriadok“). Žalovaný sa stotožnil so závermi prvostupňového orgánu zdôrazňujúc, že oprávnená osoba je podľa § 86 ods. 1 písm. g) zákona o prevádzke vozidiel automaticky sankcionovaná za neoprávnené konanie technika podľa § 95 ods. 1 písm. a) tohto zákona. K výnimke podľa § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel žalovaný uviedol, že správny orgán oprávnenej osobe pokutu na základe tejto výnimky neuloží, len ak porušenie povinnosti bolo spôsobené individuálnym porušením povinností technika, t. j. len ak ide o individuálne porušenie spôsobené jedným technikom. V zhode s prvostupňovým orgánom tak prijal záver o nemožnosti aplikovať uvedenú výnimku na prípad žalobcu.

II. Konanie pred správnym súdom

6. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca správnu žalobu na toho času vecne a miestne príslušný Krajský súd v Trenčíne. Správnu žalobou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, vrátane prvostupňového rozhodnutia, ich zrušenia a vrátenia veci prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie. Žalobca správnu žalobu podal z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ku ktorému mali správne orgány dospieť pri ukladaní pokuty v dôsledku neaplikácie výnimky zo sankcionovania podľa § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel.

7. Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „správny súd“), na ktorý ku dňu 01.06.2023 prešiel výkon správneho súdnictva z Krajského súdu v Trenčíne, rozsudkom sp. zn. TN-11S/19/2023 zo dňa 25.07.2024 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) konštatoval dôvodnosť správnej žaloby a rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“).

8. V prejednávanej veci považoval správny súd za kľúčové posúdiť, či prvostupňový orgán a žalovaný vec správne právne posúdili, keď v prípade žalobcu neaplikovali výnimku z povinnosti uloženia pokuty podľa § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel.

9. Úvodom odôvodnenia napadnutého rozsudku správny súd zdôraznil, že zodpovednosť za správny delikt spáchaný žalobcom (spočívajúci v porušení § 86 ods. 1 písm. g) zákona o prevádzke vozidiel) je objektívna, preto nie je rozhodujúce, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného úmyselného alebo nebanlivostného konania. V prejednávanej veci považoval správny súd za nesporné, že v dôsledku konania dvoch technikov technickej kontroly (zamestnancov žalobcu) došlo pri troch osobitných technických kontrolách na troch rôznych vozidlách k porušeniu ich povinností podľa § 95 ods. 1 písm. a) zákona o prevádzke vozidiel. Správny súd poukázal aj na to, že dôsledkom porušenia povinností technikov došlo zároveň k porušeniu povinnosti žalobcu podľa § 86 ods. 1 písm. g) zákona o prevádzke vozidiel tým, že žalobca ako oprávnená osoba technickej kontroly nezabezpečil, aby technici postupovali pri výkone technických kontrol v súlade s metodickými pokynmi č. 48/2018 a č. 52/2018. Za

spáchanie uvedeného správneho deliktu bolo podľa správneho súdu možné žalobcovi ako oprávnenej osobe uložiť pokutu podľa § 148 ods. 12 písm. b) zákona o prevádzke vozidiel.

10. Správny súd ďalej poukázal na novelu zákona o prevádzke vozidiel (účinnú od 31.12.2021), ktorou zákonodarca doplnil § 148 ods. 12 písm. b) o dva nové body, ktoré predstavujú výnimky z povinnosti uloženia sankcie za spáchaný správny delikt. Jednu z týchto výnimiek, zakotvenú ust. § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel, predstavuje prípad, ak bolo porušenie povinnosti oprávnenej osoby technickej kontroly spôsobené individuálnym porušením povinnosti technika technickej kontroly podľa § 95 ods. 1 písm. a) zákona o prevádzke vozidiel (ďalej aj „výnimka“).

11. Správny súd poukazujúc na potrebu účelového a ústavne komfortného výkladu právnych noriem citoval dôvodovú správu k predmetnej novele zákona o prevádzke vozidiel, ktorá znie: „navrhuje sa doplniť dva nové body, kedy sa neuloží pokuta oprávnenej osobe. Ak oprávnená osoba sama nahlási porušenie povinnosti technika, alebo ak ide o individuálne pochybenie technika a nejde o systémové pochybenie na celom pracovisku.“

12. Správny súd následne vyjadril názor, že výnimku podľa § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel je potrebné vykladať tak, že pri spáchaní správneho deliktu spočívajúceho v porušení povinnosti oprávnenej osoby technickej kontroly podľa § 86 ods. 1 písm. g) cit. zákona v dôsledku porušenia povinností technikom podľa § 95 ods. 1 písm. a) cit. zákona, je potrebné sa pri ukladaní sankcie vysporiadať s tým, či takéto porušenie povinnosti oprávnenej osoby spočívalo v systémovom pochybení na pracovisku. S ohľadom na znenie dôvodovej správy správny súd vychádzal z toho, že účelom výnimky bolo zmierniť sankcionovanie oprávnenej osoby technickej kontroly v prípadoch, keď nedochádza k systémovým pochybeniam majúcim pôvod v plnení povinností oprávnenej osoby, ale dochádza k pochybeniam technikov zapríčinených v dôsledku zlyhania ľudského faktora.

13. V tejto súvislosti správny súd zdôraznil, že pre neaplikovanie výnimky nestačí len strohé konštatovanie odkazujúce na počet technikov, ktorí porušili svoje povinnosti pri výkone technickej kontroly. Podľa správneho súdu, správny orgán ukladajúci sankciu má dôsledne posúdiť a vyhodnotiť, či porušenia povinností technikov vyplývajú zo skutočnosti, že oprávnená osoba zlyhala pri plnení svojich povinností spočívajúcich v zabezpečení výkonu technických kontrol v súlade s právnymi predpismi, a to tak, že následkom porušenia povinností pri výkone technických kontrol je opakovanie rovnakých chýb jednotlivými technikmi. Až pri opakovaní rovnakých chýb pri výkone technických kontrol by bolo podľa názoru správneho súdu možné konštatovať systémové pochybenie, na ktoré sa výnimka nevzťahuje. Správny súd konštatoval, že správny orgán mal posúdiť a vyhodnotiť povahu zistených porušení technikov zakladajúcich objektívnu zodpovednosť žalobcu ako oprávnenej osoby a svoje rozhodnutie o uložení sankcie založiť na zistených systémových nedostatkoch v činnosti oprávnenej osoby.

14. Podľa správneho súdu teda žalovaný nesprávne založil svoje rozhodnutie o neaplikácii výnimky z povinnosti uloženia sankcie za správny delikt spáchaný žalobcom výlučne na skutočnosti, že v posudzovanej veci došlo k porušeniu povinností viacerými technikmi. Žalovanému vytkol, že svoje úvahy nevedol spôsobom smerujúcim k tomu, čo bolo dôvodom nesprávneho postupu kontrol vykonávaných na pracovisku technickej kontroly technikmi, ako sa o tento nesprávny postup pričínil žalobca, a v čom spočívalo porušenie jeho povinností majúce za následok prípadné systémové zlyhanie na stanici technickej kontroly.

15. Za neudržateľný považoval správny súd taký výklad výnimky, podľa ktorého ak zákonodarca použil slovo technik v singulári (v spojení s výrazom individuálne pochybenie), je nutné vychádzať z doslovného znenia ustanovenia a sankcionovať oprávnenú osobu za porušenie jej povinností z dôvodu porušenia povinností viacerými technikmi bez posúdenia konkrétnych okolností porušenia.

16. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného (že osoba pôsobiaca u žalobcu je členom Národnej asociácie STK a zúčastnila sa rozporového konania k novele zákona o prevádzke vozidiel, preto vie, za akým účelom bola prijatá výnimka, ako ju interpretovať a aplikovať) správny súd poukázal na to, že žalovaný vo svojich vyjadreniach ani v preskúmanom rozhodnutí nekonkretizoval a neozrejmil účel prijatej výnimky. Podľa správneho súdu naopak žalovaný pri interpretácii výnimky neprihliadal na jej účel a obmedzil sa na doslovné znenie zákona.

17. V napadnutom rozsudku sa správny súd, neuplatňujúc zásadu koncentrácie konania podľa § 183 SPP, zaoberal aj doplnením žaloby (z 12.07.2023), v ktorom žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S/6/2022 zo dňa 22.11.2022 a rozšíril žalobný bod aj o nesprávnosť výroku prvostupňového rozhodnutia, v ktorom absentovalo zrejme prepojenie, resp. kauzálny nexus medzi vymedzením konania žalobcu a konaním jeho zamestnancov (technikov). Uvedené správny súd odôvodnil tým, že na námietku absencie náležitostí výroku možno prihliadať s poukazom na § 195 písm. c) SPP ako na jednu zo základných zásad trestného konania. Avšak vzhľadom na dôvodnosť správnej žaloby z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia ohľadom aplikácie výnimky, nepovažoval

za opodstatnené, aby sa zaoberal aj správnosťou výroku prvostupňového rozhodnutia. Vysvetlil, že dôsledkom dôvodnej námietky nesprávneho právneho posúdenia je práve chýbajúce vymedzenie zrozumiteľného prepojenia medzi popísaným konaním zamestnancov a zodpovednosťou žalobcu za správny delikt spočívajúci v porušení povinnosti podľa § 86 ods. 1 písm. g) zákona o prevádzke vozidiel, ktorého podstatou je konštatovanie o systémovom pochybení stanice technickej kontroly.

18. K tvrdeniam žalobcu (že v posudzovanej veci sa jednalo výlučne o individuálne pochybenia dvoch osôb, že k porušeniu povinností došlo vždy len jedným technikom pri vykonávaní jednej technickej kontroly, že technici nekonali v súčinnosti, že medzi porušeniami povinností neexistovala časová ani vecná súvislosť a že povinnosti technikov boli porušené pri výkone rôznych technických kontrol v mesiaci august 2021, január 2022 a február 2022) správny súd uviedol, že úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude dôsledne posúdiť a vyhodnotiť, či pochybenia technikov je možné považovať za systémové pochybenie na pracovisku technickej kontroly s prihliadnutím na to, aký vplyv mal na zistených pochybeniach technikov žalobca. Správny súd zaviazal žalovaného na opätovné vyhodnotenie prípadnej aplikácie výnimky s prihliadnutím na jej účel, t. j. v kontexte „systémového pochybenia“.

III. Argumentácia účastníkov konania v kasačnom konaní

19. Proti napadnutému rozsudku podal žalovaný (ďalej aj „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť, z dôvodu, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP). Sťažovateľ navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že žaloba sa zamietá.

20. Sťažovateľ označil za nesprávny právny názor správneho súdu týkajúci sa výkladu spornej výnimky. Vyjadril presvedčenie, že jeho právny názor ohľadom výkladu výnimky je v súlade s výkladom poskytnutým Ministerstvom dopravy a výstavby SR (ktorý priložil ako prílohu kasačnej sťažnosti), ktorý ozrejmuje aj účel zákona. Uviedol, že výnimka podľa § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel bola do zákona doplnená na základe požiadavky Národnej asociácie STK, akceptovanej v rámci rozporového konania o zásadných pripomienkach podaných v rámci MPK. Sťažovateľ tvrdil, že v rámci rozporového konania bolo jednoznačne vysvetlené, že výnimka sa vzťahuje len na porušenie povinnosti jedným technikom. Zdôraznil teda, že výnimka sa vzťahuje len na porušenie povinnosti jedným technikom (bez ohľadu na počet porušení a ich závažnosť) a nebude sa aplikovať pri porušení povinností viacerými technikmi (postačí tak minimálne jedno porušenie u každého z nich bez ohľadu na závažnosť). V prejednávanej veci je tak podľa sťažovateľa otázka počtu technikov relevantná, pričom pojem „individuálny“ znamená vzťahujúci sa na jedného technika.

21. Sťažovateľ sa nestotožnil ani so záverom správneho súdu, podľa ktorého sa mal v ďalšom konaní vysporiadať s tým, či zistené porušenia technikov spočívajú v systémovom pochybení na pracovisku žalobcu. Podľa sťažovateľa uvedený názor nevyplýva zo zákona a ani z jeho účelu, tak ako bol vyložený Ministerstvom dopravy a výstavby SR. Opätovne zdôraznil, že výnimka podľa § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel bola koncipovaná výhradne s úmyslom a účelom neukladania pokút oprávneným osobám za porušenie povinnosti len jedným technikom. Poukázal pritom na to, že technici vykonávajú kontroly samostatne bez súčinnosti ďalšieho technika alebo oprávnenej osoby. Preto z § 148 zákona o prevádzke vozidiel je evidentné, že v prípade individuálneho porušenia nie je možné posudzovať konanie každého technika zvlášť, ale konanie všetkých technikov v rámci jedného zamestnávateľa, t. j. žalobcu ako oprávnenej osoby technickej kontroly ako celku - systému. Vzhľadom k tomu, že technik technickej kontroly vykonáva technickú kontrolu samostatne a nekoná v súčinnosti s ostatnými technikmi, nikdy nemôže dôjsť k žiadnej súčinnosti pri porušení povinnosti a medzi porušeniami ani nemôže existovať časová a vecná súvislosť.

22. Sťažovateľ ďalej opätovne zdôraznil, že pojem individuálny znamená vzťahujúci sa na jednu osobu a len v prípade, že dôjde k porušeniu povinnosti technika technickej kontroly jedným technikom, je možné takéto porušenie označiť ako individuálne. Ak teda dôjde na pracovisku technickej kontroly, ktoré predstavuje systém, sústavu, k porušeniu povinnosti technika technickej kontroly viacerými technikmi, nie je už možné takéto porušenie označiť ako individuálne, ale ako systémové pochybenie a zlyhanie. K systémovému pochybeniu teda dochádza na základe počtu technikov, ktorí porušili povinnosti technika technickej kontroly.

23. Sťažovateľ následne tvrdil, že je právne irelevantné, aby uvádzal dôvody nesprávneho postupu technikov a spôsob, akým sa žalobca pričínil o nesprávny postup vykonávaných kontrol. Zdôraznil, že zodpovednosť za predmetný správny delikt je objektívna a nie je podstatné, či žalobca niečo vykonal, porušil alebo či sa pričínil o nesprávny postup pri výkone technických kontrol. Žalobca ako oprávnená osoba technickej kontroly je automaticky sankcionovaný za porušenie povinnosti technika technickej kontroly.

24. K záveru správneho súdu, že nevysvetlil účel výnimky, tvrdil, že ho ozrejmil niekoľkokrát tým, že poukázal na to, že išlo o porušenie viacerých technikov, preto výnimka nemôže byť aplikovaná.

25. Sťažovateľ ďalej namietal, že správny súd od neho požaduje „kreatívne“ doplnenie rozhodnutia o skutočnosti, ktoré v posudzovanej veci nie sú absolútne právne relevantné (akými sú opakovanie rovnakých chýb pri výkone technických kontrol, súčinné konanie technikov pri porušení povinností, časová a vecná súvislosť medzi jednotlivými technickými kontrolami či vplyv žalobcu ako oprávnenej osoby na zistených pochybeniach technikov).

26. Sťažovateľ napokon poukázal na to, že žalobca prvýkrát vzniesol námietku o nesprávnom výroku prvostupňového rozhodnutia až v doplnení k žalobe zo dňa 12.07.2023. Tvrdil tiež, že výrok prvostupňového rozhodnutia obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a obsahuje právnu kvalifikáciu skutku, na ktorú nadväzuje skutková veta.

27. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť. Prezentoval názor, že sťažovateľ nesprávne odvádza účel výnimky od počtu technikov a zavádza, keď internú interpretáciu Ministerstva dopravy SR označuje ako správny a zamýšľaný výklad. Tento výklad podľa žalobcu nemá žiadnu oporu v znení právnej normy a už vôbec sa nenachádza v sprievodnom legislatívnom materiáli k prijímaniu dotknutého ustanovenia. Žalobca ďalej tvrdil, že nikdy nespochybňoval uplatňovanie objektívnej zodpovednosti pri výkone prevádzky stanice technickej kontroly, no predmetom tohto sporu je uplatnenie ustanovenia, ktorého účelom je zmierniť dopad objektívnej zodpovednosti v situáciách, v ktorých by bolo jej uplatnenie neprimerane prísne, a teda nespravodlivé.

28. Žalobca trval na tom, že sťažovateľ mal pri ukladaní sankcie zohľadniť to, že žalobca vykonal všetko, čo od neho bolo primerane možné požadovať, aby zabránil individuálnym zlyhaniam na strane technikov. Zistené porušenia nemajú systémový charakter, ale boli spôsobené individuálnou činnosťou technikov.

29. Žalobca tiež rozporoval tvrdenie sťažovateľa ohľadom legislatívneho procesu novelizácie zákona o prevádzke vozidiel a poukázal na vznesenú pripomienku Národnej asociácie STK, v ktorej absentuje úvaha o počte technikov. Sankcionovanie oprávnených osôb bez riadneho zistenia skutkového stavu a posúdenia vzniku ich deliktnej zodpovednosti, a to len na základe mechanických počtov, považoval žalobca za neobhájiteľné a nemajúce oporu v historicko-teleologickom výklade. Kládol si otázku, ako sa dá racionálne odôvodniť, že oprávnenej osobe sa nepričíta porušenie jedného technika, hoci v konkrétnom prípade mohla byť oprávnená osoba za určité porušenie skutočne spoluzodpovedná, no porušenie zistené u dvoch a viacerých technikov sa oprávnenej osobe automaticky pričíta, hoci v konkrétnych skutkových okolnostiach nemusela byť oprávnená osoba za porušenie vôbec zodpovedná.

30. Tvrdenia sťažovateľa o tom, že pri výklade správneho súdu by nikdy nedošlo k porušeniu povinností oprávnenej osoby sa podľa žalobcu nezakladajú na pravde, sú špekulatívne a právne irelevantné. Za zavádzajúce označil aj tvrdenie sťažovateľa, že „nikdy nedochádza k súčinnosti žalobcu ako oprávnenej osoby technickej kontroly a technika technickej kontroly.“ Dodal, že oprávnená osoba je prirodzene zodpovedná za prevádzku stanice technickej kontroly, na ktorej môže objektívne zaviesť procesy, ktoré budú v rozpore s platnými metodikami či právnymi predpismi, a preto by mohli viesť k tomu, že technici budú pri výkone kontroly porušovať právne predpisy - a to systémovo, teda v dôsledku nesprávneho nastavenia procesov pri kontrole, nesprávneho implementovania právnych predpisov oprávnenou osobou, či dokonca v kolúzii medzi technikom a oprávnenou osobou.

31. V ďalšej časti vyjadrenia žalobca zotrval na nejednoznačnosti výroku prvostupňového rozhodnutia tvrdiac, že protiprávne konanie žalobcu nebolo vo výroku individualizované a nebol popísaný kauzálny nexus medzi protiprávnym konaním žalobcu a technikov.

32. Záverom vyjadrenia žalobca zhrnul, že z pohľadu hypotézy výnimky nie je rozhodujúce, koľko technikov môže porušiť svoje povinnosti. Podstata individuálneho porušenia totiž netkvie v počte technikov, ale v povahe protiprávneho konania „vzťahujúceho sa, resp. vlastnému konkrétnemu jednotlivcovi (technikovi)“, prípadne ako „konania, ktoré je vykonávané jednotlivým technikom a je tak pričítateľné jednotlivému technikovi.“

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

33. Prejednávaná vec bola dňa 18.11.2024 predložená Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší správny súd SR“), bola náhodným výberom technickými a programovými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená na rozhodnutie senátu 1S a bola jej pridelená spisová značka 1Stk/13/2024.

34. Senát Najvyššieho správneho súdu SR ako súdu kasačného (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach sťažnostných bodov [§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c), ods. 2 SSP], pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 a § 443 SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je nedôvodná. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený

minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu SR www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

35. Sudkyňa spravodajkyňa JUDr. Katarína Cangárová, PhD., LL.M. listom zo dňa 16.10.2025 oznámila predsedovi Najvyššieho správneho súdu SR skutočnosti zakladajúce možné vylúčenie sudcu z prejedávania a rozhodovania veci. Predseda Najvyššieho správneho súdu SR uznesením sp. zn. Kpp/25-38 zo dňa 22.10.2025 rozhodol podľa § 88 SSP tak, že sudkyňa spravodajkyňa nie je vylúčená z prejedávania a rozhodovania veci.

36. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, dospel kasačný súd k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

V. Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

37. Podľa § 86 ods. 1 písm. g) zákon o prevádzke vozidiel: „Oprávnená osoba technickej kontroly, s cieľom zabezpečiť objektivitu a vysokú kvalitu vykonávaných technických kontrol, je povinná zabezpečiť, aby technická kontrola bola vykonávaná v súlade s týmto zákonom, s vykonávacím právnym predpisom podľa § 136 ods. 3 písm. g) a podľa metodík schválených a vydaných typovým schvaľovacím orgánom.“

38. Podľa § 95 ods. 1 písm. a) zákona o prevádzke vozidiel: „Technik technickej kontroly je povinný vykonávať technickú kontrolu v súlade s týmto zákonom, vykonávacím právnym predpisom podľa § 136 ods. 3 písm. g) a metodikami schválenými a vydanými typovým schvaľovacím orgánom.“

39. Podľa § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel: „Okresný úrad v sídle kraja uloží oprávnenej osobe technickej kontroly, oprávnenej osobe emisnej kontroly, oprávnenej osobe kontroly originality alebo oprávnenej osobe montáže plynových zariadení pokutu od 2 000 eur do 5 000 eur, ak poruší niektorú z povinností podľa § 86 ods. 1 písm. a) až h), j) až q), ods. 2 alebo ods. 5, § 87 ods. 1 písm. a) až h), j) až q), ods. 2 alebo ods. 5, § 88 ods. 1 písm. a) až h), j) až n) alebo ods. 2, § 89 ods. 1 písm. a) až j), l) až o) alebo ods. 2; okresný úrad v sídle kraja pokutu neuloží, ak porušenie povinností podľa § 86 ods. 1 písm. g), § 87 ods. 1 písm. g), § 88 ods. 1 písm. g) alebo § 89 ods. 1 písm. i) bolo spôsobené individuálnym porušením povinností technika technickej kontroly podľa § 95 ods. 1 písm. a), technika emisnej kontroly podľa § 96 ods. 1 písm. a), technika kontroly originality podľa § 97 ods. 1 písm. a) alebo technika montáže plynových zariadení podľa § 98 ods. 1 písm. a).“

VI. Posúdenie námietok kasačnej sťažnosti

40. Predmetom správneho súdneho prieskumu v prejednávanej veci je rozhodnutie žalovaného potvrdzujúce prvostupňové rozhodnutie, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta za správny delikt podľa § 148 ods. 12 písm. b) zákona o prevádzke vozidiel. Uvedeného správneho deliktu sa mal žalobca ako oprávnená osoba technickej kontroly dopustiť tým, že porušil § 86 ods. 1 písm. g) zákona o prevádzke vozidiel, keďže nezabezpečil, aby (dvaja) technici technickej kontroly postupovali pri výkone (troch) technických kontrol vozidiel v súlade s metodickými pokynmi. Zároveň správne orgány konštatovali, že nie je naplnená výnimka zo sankcionovania podľa § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel, pretože porušenie povinnosti bolo zistené u viac ako jedného technika. Správny súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia uvedenej výnimky. V konaní pred kasačným súdom boli medzi účastníkmi sporné dve právne otázky - (i) výklad a aplikácia uvedenej výnimky a (ii) určitosť výroku prvostupňového rozhodnutia.

Ad. 1 - K výkladu a aplikácii výnimky zo sankcionovania podľa ust. § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel

41. Kasačný súd úvodom podotýka, že účelom zákona o prevádzke vozidiel je najmä vytvoriť podmienky na to, aby vozidlá v cestnej premávke spĺňali ustanovené podmienky a dosiahnuť, aby prevádzkou vozidla nebola ohrozená bezpečnosť, životné prostredie alebo verejné zdravie a neboli poškodzované cesty (viď Dôvodová správa k zákonu o prevádzke vozidiel, osobitná časť, § 1). K naplneniu tohto účelu smeruje aj cieľ zabezpečiť objektivitu a vysokú kvalitu technických kontrol vozidiel, pričom s týmto cieľom boli v § 86 ods. 1 cit. zákona ustanovené viaceré povinnosti pre oprávnené osoby technickej kontroly. Tieto povinnosti možno v súhrne chápať ako súbor prevádzkových, technických a personálnych podmienok, ktoré sú nevyhnutné na zabezpečenie objektívneho a kvalitného vykonávania technických kontrol (napr. zabezpečiť, aby technické kontroly boli vykonávané kvalifikovanými technikmi, v podmienkach zodpovedajúcich udelenému oprávneniu, používaním vhodných, certifikátmi overených zariadení). Podľa § 86 ods. 1 písm. g) zákona o prevádzke vozidiel (ktorého porušenie bolo konštatované v prípade žalobcu) má oprávnená osoba povinnosť zabezpečiť, aby technické kontroly boli vykonávané v súlade s týmto zákonom, s vykonávacím právnym predpisom podľa § 136 ods. 3 písm. g) a podľa metodík schválených a vydaných typovým schvaľovacím orgánom (ďalej pre zjednodušenie aj „právne predpisy“). Zákon ďalej nešpecifikuje, aký súbor opatrení a nástrojov má oprávnená osoba zvoliť na zabezpečenie splnenia tejto povinnosti (napr. pravidelnými preškoľovaniami technikov, kontrolami

stanice či technikov), zodpovedná je za výsledok (vykonávanie technických kontrol v súlade s právnymi predpismi).

42. Zákon o prevádzke vozidiel ukladá v § 95 ods. 1 povinnosti aj technikom technickej kontroly. Podľa ust. § 95 ods. 1 písm. a) cit. zákona je technik technickej kontroly povinný vykonávať technickú kontrolu v súlade so zákonom, vykonávacími predpismi a metodikami. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, vykonávanie technickej kontroly v súlade s právnymi predpismi technikom je logicky ovplyvnené aj tým, v akej miere mu k tomu oprávnená osoba vytvorí a zabezpečí podmienky a nastaví a implementuje potrebné opatrenia.

43. Zákonodarcu sankcionuje porušenie povinnosti oprávnenou osobou technickej kontroly podľa § 86 ods. 1 písm. g) zákona o prevádzke vozidiel, ktoré spočíva v nezabezpečení vykonávania technických kontrol technikmi v súlade s právnymi predpismi, pokutou podľa § 148 ods. 12 písm. b) zákona cit. zákona. Zodpovednosť za porušenie tejto povinnosti je objektívna, a teda neskúma sa úmysel či nedbanlivosť oprávnenej osoby technickej kontroly.

44. V prejednávanej veci nebolo sporné, že pri výkone troch technických kontrol dvaja technici (zamestnanci žalobcu) nepostupovali v súlade s metodickými pokynmi, čím porušili svoju povinnosť vyplývajúcu z § 95 ods. 1 písm. a) zákona o prevádzke vozidiel. Sporným v prejednávanej veci bol výklad výnimky z neuloženia sankcie žalobcovi ako oprávnenej osobe technickej kontroly podľa § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel, podľa ktorého správny orgán oprávnenej osobe pokutu neuloží, ak porušenie povinností oprávnenou osobou podľa § 86 ods. 1 písm. g) cit. zákona bolo spôsobené individuálnym porušením povinností technika technickej kontroly podľa § 95 ods. 1 písm. a) cit. zákona. Konkrétne bol sporným obsah pojmu „individuálne porušenie povinností technika technickej kontroly“. Správny súd sa v zásade stotožnil s námietkami žalobcu, podľa ktorého podstata individuálneho porušenia netkvie v počte technikov, ale v povahe protiprávneho konania ako „konania, ktoré je pričítateľné jednotlivému technikovi.“ Podľa názoru správneho súdu sa má výnimka vykladať tak, že pri ukladaní sankcie je potrebné vysporiadať sa s tým, či porušenie povinnosti oprávnenej osoby spočívalo v systémovom pochybení na pracovisku. Sťažovateľ presadzoval názor, že pojem individuálny znamená vzťahujúci sa na jedného technika, čomu zodpovedá aj to, že pojem technik je v predmetnom ustanovení použitý v singulári. V nadväznosti na to v kasačnej sťažnosti tvrdil, že výnimka sa vzťahuje len na prípady porušenia povinností jedným technikom a nebude sa aplikovať pri porušení povinností viacerými technikmi.

45. Kasačný súd vyhodnotil predmetnú kasačnú námietku sťažovateľa ako nedôvodnú.

46. Kasačný súd vo vzťahu k výkladu výnimky poukazuje v zhode so správnym súdom na to, že na zistenie obsahu právnych noriem nestačí vychádzať len z ich doslovného znenia a jazykového (gramatického) výkladu. Ústavný súd SR už viackrát zdôraznil, že k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Jazykový výklad môže totiž v zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR predstavovať len prvotné priblíženie sa k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis; na overenie správnosti či nesprávnosti výkladu, resp. na jeho doplnenie či spresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy postavené na roveň gramatickému výkladu, najmä teleologický a systematický výklad vrátane ústavne konformného výkladu, ktoré sú spôsobilé v kontexte racionálnej argumentácie predstavovať významný korektív pri zistení obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy (IV. ÚS 92/2012, I. ÚS 351/2010, m. m. I. ÚS 306/2010, III. ÚS 295/2017-31).

47. V tejto súvislosti možno poukázať aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 306/2010 zo dňa 08.12.2010, podľa ktorého: „(...) Orgánom verejnej moci a predovšetkým súdom nemožno tolerovať pri interpretácii zákonných ustanovení prílišný formalistický postup, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti. Všeobecný súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale môže a musí sa od neho odchyliť pokiaľ to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z ústavnoprávnych princípov. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov teda nemožno opomíňať ich účel a zmysel, ktorý nie je vyjadrený len v slovách a vetách toho-ktorého zákonného predpisu, ale i v základných princípoch právneho štátu.“

48. Pokiaľ ide o jazykový výklad ust. § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel, kasačný súd s poukazom na Krátky slovník slovenského jazyka, Slovník súčasného slovenského jazyka a Synonymický slovník slovenčiny uvádza, že pojem „individuálny“ znamená vzťahujúci sa na individuum, jednotlivca, vykonaný jednotlivcom. Zároveň pojem „individuálny“ je možné vysvetliť aj ako samostatný, osobitný, ktorý jestvuje oddelene od ostatných, samostatne, jednotlivo (Krátky slovník slovenského jazyka. Red. J. Kačala - M. Pisárčiková - M. Považaj. 4. dopl. a upr. vyd. Bratislava: Veda 2003. ISBN 80-224-0750-X; Synonymický slovník slovenčiny. Red. M. Pisárčiková. 3. nezm. vyd. Bratislava: Veda

2004. ISBN 80-224-0801-8; Slovník súčasného slovenského jazyka. A - G. Hl. red. K. Buzássyová - A. Jarošová. Bratislava: Veda, vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied 2006. ISBN 978-80-224-0932-4). Pojem individuálny tak nemusí striktnie poukazovať na počet ako kvantitatívnu kategóriu, ako prezentuje sťažovateľ, ale aj na povahu porušenia ako porušenia jestvujúceho samostatne od ostatných, teda ako kategóriu kvalitatívnu tak, ako dôvodí žalobca a správny súd.

49. Z hľadiska jazykového výkladu má kasačný súd výhradu aj k tvrdeniu sťažovateľa, že pojem „individuálny“ znamená vzťahujúci sa na jedného technika. Zo skladby vety „bolo spôsobené individuálnym porušením povinností technika podľa § 95 ods. 1 písm. a)“ jasne vyplýva, že zákonodarca nespája pojem individuálny s osobou technika, ale s porušením povinnosti. Zároveň ani použitie slova technik v singulári automaticky neznamená, že výnimka sa vzťahuje len na prípad porušenia povinností jedným technikom, pretože slovo technik v singulári lícuje so znením ust. § 95 ods. 1 písm. a) zákona o prevádzke vozidiel, na ktoré odkazuje ustanovenie § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 cit. zákona zakotvujúce spornú výnimku, a ktoré tiež používa slovo technik v singulári.

50. Vzhľadom na obsah pojmu „individuálny“ i skladbu vety ust. § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 v spojitosti s § 95 ods. 1 písm. a) zákona o prevádzke vozidiel, jazykový výklad podľa názoru kasačného súdu teda pripúšťa interpretovať výnimku tak, že pokuta sa oprávnenej osobe neuloží, ak porušenie povinností oprávnenou osobou podľa § 86 ods. 1 písm. g) bolo spôsobené samostatným porušením povinností technika technickej kontroly podľa § 95 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke, teda porušením oddeleným od ostatných, resp. od „systému“, ktorý v kontexte veci predstavuje oprávnená osoba ako stanica technickej kontroly.

51. Ako však kasačný súd naznačil vyššie, na zistenie obsahu právnych noriem nie je možné použiť len jazykový výklad. Kasačný súd preto rovnako ako správny súd pristúpil k zisteniu obsahu ust. § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel aj použitím iných výkladových metód, najmä historického, účelového a ústavne konformného výkladu.

52. Z hľadiska histórie prijímania právnej úpravy je potrebné podotknúť, že výnimka z neuloženia pokuty podľa § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel bola prijatá zákonom č. 455/2021 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon o prevádzke vozidiel, účinným od 31.12.2021 (ďalej aj „novela zákona“). V tejto súvislosti sťažovateľ poukazoval na legislatívny proces k novele zákona (LP/2021/141), v rámci ktorého Národná asociácia STK v pripomienkovom konaní uplatnila pripomienku, ktorá bola aj predmetom rozporového konania. Kasačný súd z materiálov k legislatívnemu procesu LP/2021/141 zistil, že Asociácia zamestnávateľských zväzov a združení Slovenskej republiky, ako aj Národná asociácia STK v rámci pripomienky navrhli znenie výnimky tak, že „...okresný úrad v sídle kraja pokutu tiež neuloží, ak je vzhľadom na všetky okolnosti porušenia podľa § 86 ods. 1 písm. g) zrejme, že porušenie spočíva v porušení povinností technika technickej kontroly, ktoré nemá ani čiastočne pôvod v zabezpečení podmienok pre riadny výkon kontroly alebo neplnení iných povinností oprávnenej osoby technickej kontroly podľa § 86 ods. 1 alebo 2 ...“ Z odôvodnenia vznesenej pripomienky vyplýva o. i., že „(...) Cieľom je prispieť k tomu, aby neboli oprávnené osoby automaticky, resp. bez dostatočného preskúmania všetkých okolností sankcionované za to, že zlyhá výlučne ľudský faktor na strane technika (či už v dôsledku nebanlivosti alebo úmyslu) (...)“ Kasačný súd zistil, že vyššie uvedená pripomienka bola vyhodnotená ako zásadná a v rozporovom konaní bolo dohodnuté kompromisné znenie, ktoré bolo zapracované do návrhu zákona (rozpor odstránený). V novele zákona bolo znenie výnimky následne prijaté v pozmenenej podobe (viď bod 39 tohto rozsudku). Podľa názoru kasačného súdu, z pripomienky vznesenej Národnou asociáciou STK (či už z jej navrhovaného znenia alebo jej odôvodnenia) nevyplýva, že cieľom výnimky bolo zabezpečiť neukladanie pokút oprávneným osobám za porušenie povinností len jedným technikom tak, ako to tvrdil sťažovateľ.

53. Z hľadiska zistenia účelu zákonodarcu je kľúčová dôvodová správa k novele zákona, ktorá k zavedeniu výnimky (k bodu 90) uvádza: „Navrhuje sa doplniť dva nové body, kedy sa neuloží pokuta oprávnenej osobe. Ak oprávnená osoba sama nahlási porušenie povinností technika, alebo ak ide o individuálne pochybenie technika a nejde o systémové pochybenie na celom pracovisku.“ Podľa názoru kasačného súdu znenie dôvodovej správy jasne poukazuje na to, že pre uloženie pokuty oprávnenej osobe je rozhodujúca práve povaha, príčina a okolnosti vzniku zisteného porušenia technika, ktoré musí spočívať (aj) v systémovom pochybení na pracovisku oprávnenej osoby (napr. prevádzkovom, personálnom, materiálnom či technickom), a nie výlučne v individuálnom pochybení technika. Výklad sťažovateľa, že porušenie povinností dvoma či viacerými technikmi automaticky zakladá systémové pochybenie oprávnenej osoby, považuje kasačný súd za rýdzo formalistický, skratkovitý a abstrahujúci od komplexnosti nastavenia „systému“, ktorý stanica technickej kontroly predstavuje. Systémové pochybenie na pracovisku by bolo predsa dané až vtedy, ak by jednotlivé porušenia technikmi mali

jednotiaci pôvod spočívajúci v pochybení celého pracoviska ako systému a spravidla, ak by medzi nimi existovala aj časová a vecná súvislosť.

54. Z citovanej dôvodovej správy tiež jasne vyplýva, že zákonodarca pamätá na situácie, kedy pri technickej kontrole dôjde k individuálnemu pochybeniu technika, hoci sa oprávnená osoba technickej kontroly nedopustila nijakého systémového pochybenia, teda vykonala všetky kroky, ktoré jej ukladajú záväzné ustanovenia právnych predpisov alebo ktoré od nej možno dôvodne požadovať na zabezpečenie výkonu technických kontrol v súlade s právnymi predpismi. Účelom výnimky je teda nesankcionovanie oprávnenej osoby, a teda zmiernenie dopadov prísnej objektívnej zodpovednosti práve v takýchto prípadoch, v ktorých je uloženie sankcie oprávnenej osobe v okolnostiach veci zjavne nespravodlivé.

55. Kasačný súd sa preto stotožňuje so záverom správneho súdu, že účelom prijatia výnimky bolo zamedzenie sankcionovania oprávnenej osoby technickej kontroly, ak sa jej pričíta čisto individuálne pochybenie technika pri výkone kontroly (zlyhanie ľudského faktora), a oprávnená osoba sa o toto pochybenie nijako nepričinila, teda takéto porušenie nebolo ani len čiastočne dôsledkom systémového pochybenia na jej strane.

56. Podľa názoru kasačného súdu tak ani z histórie legislatívneho procesu a ani z dôvodovej správy k novele zákona nevyplýva úmysel zákonodarcu, podľa ktorého by malo byť cieľom prijatej výnimky zabezpečiť neukladanie pokút oprávneným osobám technických kontrol za porušenie povinností len jedným technikom. Pri akceptácii výkladu sťažovateľa by zistenie jedného porušenia povinností technika, hoc aj spočívajúceho v systémovom pochybení oprávnenej osoby (a dokonca aj vysokej závažnosti) nemalo byť sankcionované. Naopak, zistenie porušenia povinností dvoma technikmi, o ktoré sa oprávnená osoba nijako nepričinila, by malo byť sankcionované automaticky. Takýto výklad rozhodne nemožno považovať za zodpovedajúci účelu zákona, ani za výklad racionálny a spravodlivý.

57. V tejto súvislosti kasačný súd pripomína, že judikatúra Ústavného súdu SR tiež kladie dôraz na to, že v súlade s článkom 1 ods. 1 Ústavy SR sa s uplatňovaním princípu právnej istoty v právom štáte spája aj požiadavka racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem (m. m. PL. ÚS 1/04). Racionálny a spravodlivý sa kasačnému súdu v tomto prípade javí taký výklad obsahu právnej normy, podľa ktorého je pri aplikácii výnimky potrebné zobrať sa tým, či porušenie povinností oprávnenej osoby podľa § 86 ods. 1 písm. g) bolo spôsobené individuálnym porušením povinností technika technickej kontroly podľa § 95 ods. 1 písm. a) zákona o prevádzke vozidiel berúc na zreteľ povahu, príčinu a okolnosti vzniku porušenia povinností technikom, nielen čisto matematický počet technikov, ktorí sa porušenia dopustili.

58. Pre úplnosť však kasačný súd dodáva, že ak by aj právna úprava bola nejednoznačná v tom, ako vykladať spornú výnimku, s odkazom na princíp materiálneho právneho štátu je potrebné aplikovať zásadu in dubio mitius, v zmysle ktorej nemožno nejasnosť právnej úpravy vykladať v neprospech jej adresáta. V pochybnostiach o výklade právnej normy, ktorou sa ukladajú fyzickým a právnickým osobám záväzné a sankcionovateľné povinnosti, resp. sa zakotvujú výnimky z uloženia sankcie, je potrebné postupovať v prospech väčšieho rozsahu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Nejasnosť normatívneho predpisu má ísť v tomto prípade prioritne na vrub/neprospech štátu - verejnej moci (viď rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 8Stk/2/2023 z 30.05.2024, publikovaný pod č. R 93/2025 ZNSS, bod 44). Ak by teda kasačný súd aj pripustil istú nejednoznačnosť právnej úpravy spornej výnimky, túto nejednoznačnosť by bolo potrebné vyriešiť výkladom v prospech žalobcu, a nie v prospech žalovaného, hoci takýto výklad pre žalovaného nesporne znamená zvýšenú záťaž vo forme povinnosti zisťovať povahu, príčinu a okolnosti vzniku porušenia povinností technika a tieto dôkladne vyhodnotiť v ním vydanom rozhodnutí (viď ďalej).

59. Možno tak zhrnúť, že výnimka z uloženia sankcie oprávnenej osobe technickej kontroly podľa § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel, podľa ktorej správny orgán pokutu neuoží, ak porušenie povinností oprávnenou osobou podľa § 86 ods. 1 písm. g) bolo spôsobené individuálnym porušením povinností technika technickej kontroly podľa § 95 ods. 1 písm. a) sa teda nemá vykladať tak, že jej naplnenie je dané len v prípade, ak dôjde k porušeniu povinností jedným technikom. V zmysle jazykového výkladu v spojení s teleologickým a ústavne konformným výkladom bude pre naplnenie výnimky rozhodujúce, že porušenie technika vzhľadom na jeho povahu, príčinu a okolnosti vzniku nie je ani čiastočne dôsledkom systémového pochybenia oprávnenej osoby technickej kontroly, a teda že sa oprávnená osoba o toto porušenie nijako nepričinila. V tejto súvislosti je potrebné skúmať, či oprávnená osoba vykonala všetky kroky, ktoré jej ukladajú záväzné ustanovenia právnych predpisov alebo ktoré od nej možno dôvodne požadovať na zabezpečenie výkonu technických kontrol v súlade s právnymi predpismi.

60. Kasačný súd sa preto stotožňuje s názorom správneho súdu, podľa ktorého záver prvostupňového orgánu a žalovaného o nemožnosti aplikovať výnimku na prípad žalobcu podľa § 148 ods. 12 písm.

b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel založený výlučne na počte technikov, ktorí sa mali porušená dopustiť, je nesprávny.

61. Pokiaľ sťažovateľ svoj právny názor ohľadom aplikovania výnimky zakladá na výklade poskytnutom Ministerstvom dopravy a výstavby SR, podľa ktorého je relevantná práve otázka počtu technikov, kasačný súd uvádza, že usmernenie (tu len vo forme emailovej odpovede sťažovateľovi) vydané orgánom verejnej správy nie je pre správny súd nijako záväzné. Podľa ustálenej judikatúry kasačného súdu je práve účelom správneho súdnictva podať záväzný výklad práva aplikovaného správnym orgánom a tým pomôcť ochrane subjektívnych práv jednotlivých žalobcov, pričom ustálená prax alebo akákoľvek pozícia správnych orgánov správne súdnictvo nezaväzuje (porov. rozsudok Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 5Svk/9/2021 z 30.03.2023, publikovaný pod č. R 79/2024 ZNSS, bod 44).

62. Odmietnuť je potrebné aj tvrdenie sťažovateľa, že nakoľko technik koná pri výkone technickej kontroly vždy samostatne, oprávnená osoba by sa nikdy nedopustila porušenia povinnosti. Nevykonanie technickej kontroly technikom v súlade s právnymi predpismi totiž môže logicky spočívať aj v nesprávnom či nedostatočnom vytvorení podmienok a nastavení procesov oprávnenou osobou, a teda byť pričítateľné aj oprávnenej osobe. Vtedy na ňu dôvodne nebude dopadať výnimka zo sankcionovania (k tomu viď bod 42 tohto rozsudku).

63. Pokiaľ sťažovateľ tvrdí, že nie je povinný zisťovať a vysporiadať sa s tým, či porušenia technikov spočívajú v systémovom pochybení na pracovisku, pretože to nevyplýva z dikcie ani z účelu zákona a popiera to princíp objektívnej zodpovednosti oprávnenej osoby, kasačný súd uvádza, že toto tvrdenie je mylné. Jednou zo základných zásad správneho konania je povinnosť správnych orgánov spoľahlivo zistiť skutkový stav veci, pričom povinnosť zistiť povahu, príčinu a okolnosti vzniku porušenia povinnosti technika je, ako vyplýva z vyššie uvedeného, nevyhnutné pre správne právne posúdenie aplikácie výnimky a pre vydanie rozhodnutia o uložení alebo neuložení sankcie oprávnenej osobe. Rovnako je základnou zásadou správneho konania povinnosť postupovať v súčinnosti s účastníkom konania a vysporiadať sa návrhmi a pripomienkami ním vznesenými. Preto bude povinnosťou žalovaného po vrátení veci riadne zistiť skutkový stav veci a zaoberať sa s námietkami žalobcu, ktoré uvádzal v priebehu správneho konania a ktoré by mohli mať relevanciu pre posúdenie zistených porušení povinností technika ako individuálnych. Potencionálne právne relevantnými zjavne sú aj okolnosti, akými je vplyv žalobcu ako oprávnenej osoby na zistených pochybeniach, opakovanie rovnakých chýb pri výkone technických kontrol, či časová a vecná súvislosť medzi jednotlivými porušeniami technikov.

64. V tejto súvislosti sa kasačný súd zaoberal aj záverom správneho súdu, že až pri opakovaní rovnakých chýb pri výkone technických kontrol by bolo možné konštatovať systémové pochybenie, na ktoré sa výnimka nevzťahuje. Je však potrebné uviesť, že opakovanie rovnakých chýb môže byť len indíciou existencie systémového pochybenia, no nie jeho nevyhnutnou podmienkou. Inými slovami, opakovanie rovnakých chýb pri výkone kontrol technikmi, môže byť, podľa okolností daného prípadu, jedným z dôkazov toho, že oprávnená osoba technickej kontroly sa pričínila o porušenie povinností technika. Nemožno však vylúčiť, že aj jedno zistené porušenie povinností technika bude mať pôvod v systémovom pochybení a bude pričítateľné oprávnenej osobe a naopak viac zistených porušení pričítateľné nebude, keďže stále môže ísť vzhľadom na okolnosti prípadu o porušenie individuálne.

65. Zároveň kasačný súd dodáva, že vyššie uvedené závery nespochybňujú princíp objektívnej zodpovednosti, na ktorej je postavený správny delikt podľa ust. § 86 ods. 1 písm. g) v spojitosti s § 148 ods. 12 písm. b) zákona o prevádzke vozidiel. Nakoľko však zákonodarca zaviedol do právnej úpravy cit. zákona výnimku zo sankcionovania za uvedený správny delikt pre prípad, že porušenie povinností oprávnenu osobou bolo spôsobené individuálnym porušením technika, posúdenie aplikácie tejto výnimky si od správnych orgánov vyžaduje zistiť povahu, príčinu a okolnosti vzniku porušenia, pretože je to nevyhnutne potrebné práve pre rozhodovanie o uložení či neuložení sankcie za tento správny delikt.

Ad. 2 - K určitosťi výroku prvostupňového rozhodnutia

66. V kasačnej sťažnosti ďalej sťažovateľ namieta aj závery správneho súdu, ku ktorým dospel pri posúdení námietky žalobcu o neurčitosti výroku prvostupňového rozhodnutia.

67. Sťažovateľ poukázal na to, že žalobca prvýkrát vzniesol námietku o nesprávnom výroku prvostupňového rozhodnutia až v doplnení k žalobe zo dňa 12.07.2023, a teda oneskorene. Kasačný súd však podotýka, že správny súd neuplatnenie zásady koncentrácie vo vzťahu k tejto námietke odôvodnil s poukazom na § 195 písm. c) SPP tým, že v prípade určitosťi výroku ide o základnú zásadu trestného konania, pri ktorej nie je viazaný žalobnými bodmi. Sťažovateľ proti tomuto záveru nijako nebrojil, a preto sa s touto námietkou kasačný súd bližšie nezaoberal.

68. Sťažovateľ v tejto súvislosti ďalej tvrdil, že výrok prvostupňového rozhodnutia je v súlade so zákonom. Sporným medzi účastníkmi pritom bolo, či sa do výroku rozhodnutia má premietnuť aj

identifikácia konkrétneho konania či opomenutia konania oprávnenej osoby podľa § 86 ods. 1 písm. g) zákona o prevádzke vozidiel, ktorá je v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti technika podľa § 95 ods. 1 písm. a) cit. zákona.

69. Správny súd k uvedenému síce konštatoval, že nepovažoval sa opodstatnené, aby sa zaoberal posudzovaním určitosti výroku prvostupňového rozhodnutia, no zároveň dodal, že „dôsledkom dôvodnej námietky nesprávneho právneho posúdenia je práve chýbajúce vymedzenie zrozumiteľného prepojenia medzi popísaným konaním zamestnancov a zodpovednosťou žalobcu za správny delikt“.

70. Kasačný súd na spresnenie, resp. doplnenie záverov správneho súdu poukazuje na to, že ust. § 148 ods. 12 písm. b) v spojitosti s ust. § 86 ods. 1 písm. g) zákona o prevádzke vozidiel je konštruované na princípe objektívnej zodpovednosti, resp. zodpovednosti za výsledok či existenciu protiprávneho stavu. Teda ak na stanici technickej kontroly oprávnenej osoby dôjde k porušeniu povinnosti technikom vykonávať technickú kontrolu v súlade s právnymi predpismi, bude oprávnená osoba za takýto protiprávny stav automaticky a objektívne zodpovedná a dopustí sa správneho deliktu (uvedené konštatoval aj správny súd v bode 35 napadnutého rozsudku). Práve na zmiernenie dopadov takto prísne nastavenej zodpovednosti slúži výnimka z uloženia sankcie oprávnenej osobe podľa § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 cit. zákona. Ak by už skutková podstata predmetného správneho deliktu mala byť postavená na konkrétnom konaní či opomenutí konania oprávnenej osoby, ktoré viedlo k vzniku protiprávneho stavu, nebolo by ani potrebné zakotviť výnimku zo sankcionovania oprávnenej osoby pre prípad, že pochybenie má pôvod v individuálnom pochybení technika bez pričinenia opravenej osoby, pretože oprávnená osoba by sa správneho deliktu dopustila vždy až vlastným pričinením.

71. Vymedzenie konkrétneho konania či opomenutia konania oprávnenej osoby a vzťah príčinnej súvislosti s porušením povinnosti technika teda nie je znakom skutkovej podstaty predmetného správneho deliktu (kde objektívnou stránkou je zabezpečenie vykonávania kontroly technikom v súlade s právnymi predpismi), ale vzhľadom na obsah výnimky sa vzťahuje na aspekt uloženia pokuty. Teda, ak sa oprávnená osoba technickej kontroly dopustí správneho deliktu, nebude jej uložená sankcia, ak bude naplnená výnimka uvedená v § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel. Správny orgán je vo výroku svojho rozhodnutia povinný uviesť skutok vymedzením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, tak aby nebol zameniteľný s iným, a jeho právnu kvalifikáciu, avšak znakom skutkovej podstaty správneho deliktu nie je naplnenie či nenaplnenie výnimky z uloženia pokuty. Aj vzhľadom na vyššie uvedené je podľa kasačného súdu výrok prvostupňového rozhodnutia (v časti týkajúcej sa vymedzenia skutku a jednotlivých znakov skutkovej podstaty i jeho právnej kvalifikácie) v súlade so zákonom. Posúdenie otázky, či v danom prípade bola alebo nebola naplnená hypotéza výnimky sa „prejaví“ v časti výroku o uložení, resp. neuložení sankcie a dôvody pre aplikovanie alebo neaplikovanie výnimky správny orgán uvedie v odôvodnení rozhodnutia.

72. Kasačný súd preto konštatuje, že právne závery správneho súdu boli až na ich parciálne korekcie či doplnenia kasačným súdom (vo vzťahu k opakovaniu porušenia povinnosti technikmi a určitosti výroku prvostupňového rozhodnutia) vecne správne. Sťažovateľ v ďalšom konaní opätovne vyhodnotí aplikáciu výnimky zo sankcionovania na prípad žalobcu s prihliadnutím na účel ust. § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona o prevádzke vozidiel, tak ako je uvedený vyššie, riadne sa pritom vysporiadajúc aj s návrhmi a pripomienkami žalobcu. Žalovaný bude v ďalšom konaní viazaný právnym názorom správneho súdu, doplneným resp. korigovaným právnym názorom kasačného súdu vysloveným v tomto rozsudku.

VII. Záver

73. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd konštatuje, že námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Z tohto dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

74. O trovách kasačného konania kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Kasačný súd žalobcovi priznal úplnú náhradu účelne vynaložených trov kasačného konania voči žalovanému, pretože žalobca bol v kasačnom konaní úspešný.

75. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Výnimka z uloženia sankcie oprávnenej osobe technickej kontroly podľa § 148 ods. 12 písm. b) bod 3 zákona č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke, podľa ktorej správny orgán pokutu neuloží, ak porušenie povinností oprávnenu osobou podľa § 86 ods. 1 písm. g) bolo spôsobené individuálnym porušením povinností technika technickej kontroly podľa § 95 ods. 1 písm. a) sa nemá vykladať tak, že jej naplnenie je dané len v prípade, ak dôjde k porušeniu povinnosti jedným technikom. V zmysle jazykového výkladu v spojení s teleologickým a ústavne konformným výkladom bude pre naplnenie výnimky rozhodujúce, že porušenie technika vzhľadom na jeho povahu, príčinu a okolnosti

vzniku nie je ani čiastočne dôsledkom systémového pochybenia oprávnenej osoby technickej kontroly, a teda že sa oprávnená osoba o toto porušenie nijako nepričinila. V tejto súvislosti je potrebné skúmať, či oprávnená osoba vykonala všetky kroky, ktoré jej ukladajú záväzné ustanovenia právnych predpisov alebo ktoré od nej možno dôvodne požadovať na zabezpečenie výkonu technických kontrol v súlade s právnymi predpismi.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.